

NAROČNINA ZA JUGOSLAVIJO
ČETRTLETNO DIN 15
CELOLETNO DIN 60 ZA
INOZEMSTVO JE DODATI
POŠTNINO / OGLASI PO
CENIKU / POSAMEZNA
ŠTEVILKA PO DIN 150.
POŠT. ČEK. RAČ. B.188

ORJUNA

VREDNOSTVO IN VPRAVA
V VČITELJSKI TISKARNI/
ROKOPISI SE NE VRA-
ČAJO / ANONIMNI DO-
PISI SE NE PRIOBČV-
TEJO / POŠTNINA PLA-
ČANA V GOTOVINI
TELEFON ŠTEV. 906.

Prolog na narodni praznik.

Nočni mrakovi obzorje nebeško zagrinjajo,
kot za zastori se zvezde nebeške utrinjajo
in padajo v noč —
in padajo v dan
kot novi svetovi,
ki krožijo v večni sveta kolotoč
v vsemir prostran,
da spred oči človeških izginjajo,
vstajajo zopet drugod
in koder jih vodi pot,
obzorja temna z žarki obdajajo,
da zarje nebeške v njih se porajajo,
ki se v njih javlja nebes in zemlje Gospod.
In narodi božji
ki tavajo sredj noči,
o sreči nadzemski in radosti sanjajo,
dvigajo trudne oči,
in vidijo zvezde, ki preko njih plavajo,
čakajo, čakajo, da zažari
se zvezda, ki jo preroki davni oznanjajo.
da obstoji,
da spregovori
v nji glas tisočletij,
ki zove na pot:
od kod smo prišli
in kam nas vodiš, Gospod?
A nočni mrakovi obzorja nebeška zagrinjajo,
kot za zastori se zvezda za zvedo utrinjajo,
in stoletja gredo —
in rodovi gredo
in težka v temoti je pot.
Zastori na gori molče
in visé raz nebesni obok,
ko da v njih skriva neznanj se Bog
in tihe skrivnosti za saboj prikrivajo,
vlija v duše opojnost bodočnosti sanj.
In narodi so kakor čreda otrok,
ki hodijo in blodijo in v bajke veruje
in raste počasi in slaba,
kaj srca mu glas narekuje,
in sluti svoj jaz in svoj veliki dan,
dokler ne začuti v globini ukaz:
Prišel je tvoj čas!
Vstani in pojdi na pot!
In rod,
ki zaslísal je glas,
povzdignil je k zvezdam svoj mladi obraz
in sredi noči —
je zagledal oči
iz src milijonov,
ki v njih eno življenje žari.
In vprašal je zvezde nebeške:
»Povejte, kdo ste in kdo smo mi?«
In glas iz daljav govori:
»Ne veš? Me smo ure človeške,
ki padajo v noč
in padajo v dan
po poti večnih zakonov,
ki vodijo v večni sveta kolotoč
in zginjajo v vsemir prostran,
da vam temoto v luč izpreminjajo
in noč izpreminjajo v dan,
da v njih se življenja nova porajajo,
vstajajo, vzhajajo
iz zarje v zarjo prehajajo
in padajo tja, kjer je tek njih končan.
In duše, ki v misli eni se spajajo
dni se pradednih neznanjih spominjajo,
ki so jih gledale v raju nekoč:
združite srca, naj v eno se strnejo,
da zagori, zaplame iz njih ogenj žareč,
in temni zastori z nad gor se razgrnejo,
kot da presekal jih božji je meč.
Tam vodi k bodočnosti poti!...«
In rod,
ki je čakal zaman hrepeneč,
da časi neznanj pradedni se vrnejo,
kakor iz sanj
je planil čez plan — in src milijonov
dvigalo k nebu je ogenj plameč.
In zemlja je bila kot zvezdno nebo:
zastori na gori
razmikajo se,
obzorja neskončne globine odpro —
in novi svetovi
svetlikajo se,
in iz daljav,
žareč in svetel
je dan zasijal!...
To bil je ta dan, ki v njem življenje žari,
to bil je ta dan, edini iz dni,
poznani iz presanjanj dolgih noči,
po bliskovo švignil je preko neba
zmagalec ponosni, da znamenje da:
ime se mu v zlatu ognjenem blešči
v številkah ga piše z nevidno roko
da v žarkih njegovih odseva nebo.
Kje blodil je v dalji neznanjih vekov?
On, misel nejasna pomrlih rodov,

on, upanje davnih prerokovanj,
sanja najlepša najtajnejših sanj,
spoznanje, resnica najvišjih spoznanj,
znanilec bodočih velikih dejanj!
In rušilo v njem se senc temnih zidov,
okovi preteklosti rušijo se,
odkrivajo raja se mrtvi sledovi
in novi svetovi odpirajo se.
In zarje pradedne jih v dalji ožarjajo
kakor iz večnosti skriti glasovi
ob zemljo urušeno trdo udarjajo...
In rod,
ki je hodil pota prevar in zablod
hoče naprej do skrajnih mej,
kjer bili nekdanj so dedj njegovi,
a dan govori:
»Vrnili ste se, vi zgubljeni rodovi
kam hočete zdaj?«
»Mi hočemo v raj!«
»Vaš raj je zaprt
in zar njegov, to čar je omam,
ki uniči jih smrt.
A življenje je tam
kjer so vaši domovi!
In kaj naj vam dam,
ve zemlje hčere in zemlje sinovi?
Poslal sem vas v svet,
ves s cvetjem odet,
da v njem izživite se, v njem se množite
in zemlja vaša, to je vaš raj
hodite naprej, ne želite nazaj
in v svet svojemu ponosno živite,
iščite sreče, iščite resnice,
iščite ljubezni, iščite pravice,
bodite kot cvetj v poljani vsejani,
ki rastejo, cvetejo zemlji udani,
bodite kar ste, vi, otroci narave,
živite na prsih svoje matere zdrave.
In pesem polj, ki do zvez hrepeni
naj pesem bo vaša in vaše življenje
in gozdov šumenje in rek žuborenje
naj strne se v pesem delavnih dni,
žvižganje siren in strojev ropot
in viškov drdranje in množic pohod
to slavnostna pesem bodočih bo dni.
V podzemlju, kjer čakajo tajni zakladi,
odkrijte kraljestva kristalnih dvoran
da v njih izginejo temni propadi,
dvigajte novo kraljestvo svetlobe,
da v njem brat bratu ne bo nepoznan,
vžigajte luči, da moč temne zlobe
ne uniči vam sile, ki nosi jo dan!
Vaša je zemlja in morje in neba obok,
raj je vaš kraj in trud vaših rok!
In rod razumej je tajinstven glas,
ki bil je glas dneva z nebeških višav,
ki sline in mine —
zakril je pred lučjo bleščečo obraz
spoznal je glas zemlje in glas domovine
in dvignil roke je na delo tčas
in dvignil srce je — svobodi v pozdrav!

I. L.

1. XII. 1918.

Brzina dogodkov in velikega
časa v katerem živimo danes mi,
nam je odvzela skoro ves smisel za
pravilno ocenjevanje zgodovinskih
momentov, ki so vsekali v zgodovini
našega naroda, kakor v granit.
Osem let! Dolgi in vendar tako
kratki. Pogled nazaj na dni, ki smo
jih preživeli od onega historičnega
trenutka, ko smo prvič slepi zagle-
dali luč svobode, nam danes, ko
stojimo s povešenimi meči po osmih
letih gigantske borbe, pove tako
mnogo, da se mora zamisliti vsako
izmed nas. Kakor v peklju sko-
vani in na večno sklenjeni zvezi so
stopili proti nam vsi, ki jim je
bila izpolnitev sna stoletij, naših naj-
boljših, izlila žolč in upalila črne
duše, da so pričeli z vsemi svojimi
silami rušiti to, kar je bilo zgrajeno
s tolikimi žrtvami.
Pričela se je borba, ki ji ni para.
Komaj je vstal iz ruševin in dima
požarov ponosni obris novo nastajajo-
če Jugoslavije, že so privrele
nad njo motne reke sovraštva par-
tizanov in avstrijskih psov, ki so
hoteli s svojim blatom pokopati de-
lo stoletij.
Junaki, ki so ustvarili z nepo-
pisnim trpljenjem in požrtvovanjem
temelje te države, so se umaknili
po Ujedinjenju v zatišje. Njihova
mesta pa so zasedli heroji besed!
Praporji zmage s Cera, Kajmakčala-
na, Dobrudže in vseh nešteti krajev,
umiranja tisočev neznanjih ju-
nakov, so bili zaviti in predani v

muzeje. Na mesto njih pa so razvili
umetno proslavljeni in z nepopisno
reklamo uvedeni partizani in de-
magogi, svoje programe in memo-
randume, s katerimi so zavedli na-
rod na pota destruktivizma.

Radići, Korošci, Blažki Radići,

VABILO k SLAVNOSTNI PROSLAVI NARODNEGA UJEDINJENJA

ki jo priredi

Oblastni odbor Orjune v Ljubljani
dne 1. dec. v veliki dvorani Narodnega doma.

S P O R E D :

1. Slavnostni nagovor.
2. Koncertne in pevske točke.

3. Prosta zabava in
4. P L E S.

Igra priznani orkester Sokola I.

Vstopnina Din 10.—, dijaki Din 5.—, ... Začetek ob 20. uri.

LJUBLJANA
BERNATOVIC
MESTNI TRG 5

Čokorili, Trumbiči, Saksi, Gagljardji, Franki, Salisselji, Sarkotiči, komunisti, makedonstvujoči, kosovski komitet, črnogorski federalisti, črnožolteži, zajedničarji, so prevzeli upravljanje države. Včasih je že izgledalo, da so bili vsi naporji za ustanovitev te države zaman in, da bodo temne podzemne sile zrušile vse.

Zdravje in moč naše grude pa sta bila toliko, da je država prešla brez večje škode preko vseh teh neprehodnih ovir, ki jih danes motrimo samo še kot otročje bolezni.

Teza, da bo mogoče razbiti in uničiti Jugoslavijo, je propadla na celi črti. Umaknili so njeni apostoli znotraj in zunaj državnih meja. Umaknili so svoja zla naziranja in jih povsem zamenjali.

Zmagovito je bila izvojevana bitka za pravico, svobodo, ohranjanje dedščine padlih stotisočev napram nosilec zla, bratomornega sovraštva in želje po tuji nadvladi. Večni princip, da končno vedno le zmaga dobro nad zlim, je zopet proslavil svoj triumf. Narod sam je govoril po svojih najboljših in odločil pravdo tako, da je s popolno zmago Jugoslovenstva položen temelj za bodoči pravilni razvoj Jugoslavije, ki more prosperirati edino le na neomajnih osnovah jugoslovenske unitaristične ideologije.

Zato pomenja preteklih sedem let velik plus za Jugoslovenstvo, navzlic vsem težavam in ovram. Jugoslavija se je v teh letih za vedno osvobodila opasnega separatizma in poprevratnega razpoloženja. Načela jugoslovenstva v znamenju kojih je bila ustvarjena, so zadobila svojo popolno sankcijo.

1. decembra 1918 je bil še ves narod od Zemuna pa do Karavank polen duha tisočletnega robstva, v katerem ni nikdar zahrepenel po lastni vladi in samoodločbi. Danes pa je ta robski duh ubit v duši našega naroda in izvedeno je že tudi osvobodjenje mišljenja.

Mobilizacija in kampanja mračnih sil proti edinstvu in ujedinjenju sta sedaj povsem razbiti. Volja brezštevilnih in brezimenskih stvariteljev Ujedinjenja je zmagala na celi črti. Jugoslovenstvo je prebilo smrtonosno krizo in doseglo, da je država na pravi poti k marmenu

In pravilnemu razvoju, ki bo dal dovelj trdne osnove za končno izvršenje njenega zgodovinskega poslanstva.

Padale bodo še žive. Toda zaman bodo naklepi sovražnikov, da bi nas še kdaj zaslužili. Ideja Dušanovega carstva, Zvonimirovega

kraljevstva in Slovenski vojski je zamenjana danes z vse silnejšo in močnejšo idejo Velike Jugoslavije, od Brd, Gospe Svete pa do Egejskega in Črnega morja, ki bo v zvezi z ostalimi svedočili slovenski državi odločno pokazala, da so časi podjarmljenj Slovanov za večno propadli!

A. V.

Proza in poezija 1. decembra.

Pomen letošnjega državnega praznika.

Potoval sem zadnje čase po deželi in poslušal razgovore po kolo-dvorih, na vlakih, v gostilnah, po hišah itd. Utisi, ki sem jih dobil, so bili vse prej kot razveseljevali. Bila je jesen, ko se najbolj pokaže javno mnenje, ker trkajo zimske skrbi na vrata, bila je izprememba vlade, ko se ljudje nehoti zanimajo za državno politiko; in bila je zaprisega starejših letnikov, ki je imela pokazati, koliko državnega duha je že prišlo v naše široke vrste.

1. Prvi utis, ki sem ga imel, je bil, da je davčni vijak zadnje dobe pri nas neizmerno škodoval državi. Pisanje listov in hujkanje demagogov, češ, da plačamo mi več nego n. pr. Južna Srbija, je uničilo zavest pravičnosti in enakosti in človek, ki se mu zdi, da mora plačati po krivici, obupa nad vsem in njegova državljanska zavest išče duška v protestih in zabavljanju. Mi vemo, da se to vprašanje ne da čez noč urediti — je pa dolžnost nas vsi, da se to čim prej uredi, da davki ne bodo vzrok sovraštva proti državi, ampak izraz naše državljanske zavesti, da kot državljani te države moramo dati državi, kar je državnega, kar bo vsak naš človek sinatral za samo po sebi umljivo.

Da izlečimo to rano, bodi prva dolžnost našega skupnega državnega praznika.

2. Pogoste izpremembe vlad in ministrov so privedle do tega, da se ljudem nove izpremembe ne zde nič čudnega. Hujše je to, da je ljudstvo izgubilo vero, da bi za tem, kar je, prišlo kaj boljšega. Navadno se sliši: naj bo kdor hoče, saj so vsi enaki. Ako po vsem tem, kar se je godilo zadnja tri leta v državi in kar se je pisalo o Radiću, Radić postane minister, potem stoji ljudstvo pred nerazrešljivo uganko in je prepričano — da so vsi enaki. V resnici čutijo ljudje, da vse izpremembe ne prinesejo izboljšanja v tistih vprašanjih, ki so najbolj pereča, to so gospodarska in socialna vprašanja, draginja, kupčija in stanovanjsko vprašanje.

Druga naloga našega narodnega praznika torej bo, da damo ljudstvu vero, da država vključit slabim ministrom ne bo razpadla, da politika in ministri še niso država, da smo država mi vsi in da upamo, da je v naši državi še kaj moč, ki so zmogni rešiti pereča vprašanja sedanjosti

in da je vse to naša skupna zadeva, ki jo moramo rešiti mi in nihče drugi. Zato imamo volitve in volilce, ki naj volijo take poslance, da bodo gospodarska, socialna in druga vprašanja rešena v smislu splošnega blagostanja vseh državljanov.

3. Najbolj žalostno je bilo za slišati, kar so govorili možje in fantje o zaprisegi. Morebiti je bil temu kriv tudi način, kakor se je po nekje to izvršilo. (V neki cerkvi so n. pr. sliki fantje in možje od 8.—11. jutraj). Mislimo, da je ta prisega za vsakega našega državljanca nekaj tako lepega in svetlega, da pri tem ni treba nikake orožniške asistencije. Dokler tega ne dosežemo, ne moremo reči, da se naši možje in fantje zavedajo svoje dolžnosti tako, kot se spodobi za pravega državljanca. Videl sem prisego v Ljubljani in moram reči, da se je izvršila na najlepši način. Bila je v pol uri končana in vsi so prisegli s polno zavestjo svoje državljanske dolžnosti. Bil je to lep prizor, ki je kazal, da v kljub slabim časom vsi čutimo, da država mora imeti svojo obrambo in da je to dolžnost vsakega zdravega in vojnobveznega moža. Tam po deželi pa so se bahali javno po gostilnah oni, ki so figo v žepu tiščali, oni, ki so palce kvišku molili, oni, ki so na tihem kleli in zabavljali čez Srbe, oni, ki so se srečno izmazali itd. Nekdo je celo rekel, da prej ne bo miru, dokler zadnjega Srba kuga ne pobere. To so izlivi naše »državljan-ske zavesti« ob sedmi obletnici samostojne države! Tako govori osvobodjeni narod proti narodu, ki ga je osvobodil! To je uspeh povojnega protidravnega dela!

Tretji pomen našega državnega praznika torej bodi, da mi vsi, ne samo Orjuna, ampak vsa narodna društva, sploh vsa javnost, cerkev in šola — storimo vse, da bodo čutili taki zaslepljeni in zapeljani ljudje, da je tako govorjenje sramotno zanje in za narod, da je čast moža v tem, da izvršuje svojo državljansko dolžnost in da bodo naši sosedi na severu in jugu takrat spoštovali nas in našo državo, kadar bodo videli to našo samozvest, edinstvo in pripravljenost, da stojimo vsi za enega in eden za vse.

Mnogo je še dela za naš narodni praznik. Vršimo ga vestno vsak in vsi za vsakega in za vse.

I. Ž. R.

Mi in Radić.

Opetovano smo že podali dovolj razumljivo vsakemu še tako ozko-obzornemu človeku jasno izjavo o našem stališču napram gospodu Radiću. Upali smo, da so se zbog te ponovne deklaracije našega stališča napram velikemu mitrovicu že razčistili pojmi. Kakor pa je razvidno iz poročil priobčenih v zadnjih številkah velikega dela jugoslovenskega časopisa, še daleč ti ne poimenuje našega nazora.

Za nas je gospod Radić velik brbljavec, ki se bo morda še zagnjal z vsemi svojimi silami proti temeljem te države — integralnemu jugoslovenstvu in skušal s svojo demagoško akcijo zavirati pravilni razvoj naše države. Ne vidimo pa že daleko več v njem, kako resnejšo nevarnost za državo, ki je po dosedanjih ne malih izkušnjah sposobna prenesti še vse hujše navede, kakor pa mitrovtorne napore tribuna bivših hrvatskih republikancev. Ta zavest je tudi vodilna misel za določitev našega stališča napram g. Radiću.

Vmešavanje v tako razdrapano politične prilike, kakor vladajo sedaj pri nas, smatramo za zelo ne-hvaležen in brezploden posel. Zato je bilo v spoznanju, da danes gospod Radić ne predstavlja sedaj nič najmanjše nevarnosti za državo, povsem razumljivo, da smo naročili našemu članstvu, naj povsem pasivno motri vso kakršnokoli utre-

pe raznoimenskih političnih strank napram gospodu Radiću. Kdor je objektivno motril vse demonstracije napram gospodu Radiću, je mogel konstatirati, da se je naše članstvo tega naročila prav striktno držalo. O tem prav zadovoljivo priča tudi poročilo »Narodnega Dnevnika«, ki bi gotovo ne štedil Orjuna, če bi se udeležila omenjenih političnih demonstracij. Sicer pa bi te v bistvu zelo slabo izpeljane demonstracije prav gotovo precei drugače izgledale, če bi se jih udeležila Orjuna. Posebno dobro vedo to klerikalci, ki menda želijo to pot izjemno z Orjuno nositi pečat protiradičevskih demonstracij. Orjuna, ki je uspešno nastopila proti večstoletni množici Korosčevih volilcev, bi že znala najti tudi uspešna sredstva, da bi naš pisec memorandumov ne držal svojega govora makar za vrati s tremi zapali.

O tem ni niti razmišljala, ker potrebuje svoje moči za vse kaj hvalčnejšega, kakor pa za prirejanje demonstracij proti izpreobrnjenim republikanskim separatistom. Dokler je še en brat za mejami, bi bilo naravnost greh za Orjuna, če bi se vtkala nepriljudna po skrbi za blagor države in nacije v politične borbe in pričela razbijati shode, kar je morda naloga strankarjev, ne pa Orjuna!

To stališče Orjune potrjuje tudi povsem korektno in lojalno obnaša-

nje Orjunašev na samem shodu g. Radića, kjer jih je bilo navzočih preko 200, kar bi gotovo zadostovalo za zelo znatno opozicijo sprčo razpoloženja večine poslušalcev.

Zbog tega je naravnost nerazumljivo pisanje dela jugoslovenskih listov, ki so vedeli toliko poročati o združenih demonstracijah Orjune in klerikalcev proti gospodu Radiću. Posebno pa še »Politika« in »Rije-či«, kojih poročevalci so imeli pač dovolj prilike nekoliko natančneje si ogledati demonstrante, prej ko so vrgli na papir trditve, da so to bili Orjunaši!

Vsa poročila pa je posekal poznani gospod E. Demetrović, ki poznajo menda Ljubljano in ljubljanske Orjunaše samo iz pisanja »Slovenca« pred nekako enim letom. Ta možak je napisal v »Jutarnjem listu« članek z naslovom »Slovenija«, v katerem govori o njej, kakor da bi odkril nov planet. Med drugim obravnava tudi namišljeni nastop Orjune proti gospodu Radiću in filozofira pri tem sledeče:

»To je politika slobodne roke samostojno-demokratske stranke u Sloveniji i nastavak akcije dra. Pivka, koju je Ljubljana namenila Mariboru. Maribor bi namne imao biti onaj grad, koji bi trebao da unese Trojansko konja sa drom. Žerjavom u Beograd. Medjutim dru. Žerjavu dogodilo se malheur. U nedelju prije podne pokušala je ljubljanska Orjuna, ta tvorevina i štitenica dra. Žerjava, sa demonstracijom pred Narodnim Domom, za trajanja i svršetka izvršno posjećene Radićeve skupštine. Sigurno Orjuna nije bila upućena, da je gospodin Žerjav mislio, da će kucnuti čas, kad će se moći približiti Hrvatskoj Seljačkoj Stranci, kada nisu uspjela njegova približavanja radikalima, a Pribičevića i drugova Radiću.

Nedolžne demonstracije.

Hoteli smo molče preko »Slovenčevega« dopisnika, ki je v poročilu o položaju v Trstu ob priliki napada fašistovskih neodgovornih elementov napisal tudi sledeče:

»Ali je mislil vsaki kvestor, ko je pustil, da so »neodgovorni« elementi (fašistovski tisk jih imenuje navadno »neznance«) pet minut daleč od kvesture nad pol ure časa razbijati pohištvo in stroje »Edinosti«, da se bo vse končalo s kako nedolžno demonstracijo ljubljanske Orjune? A kvestor se je zmotil in oditi je moral.«

Orjunaši smo molčeči in skromni ljudje. Nikdar se ne silimo v ospredje, da bi oznanjali svetu v vednost svojih del, ki smo jih izvršili v dobro naroda. Čudijo se nam baš zbog tega naši idejni nasprotniki, kakor prijatelji, ki ne morejo doumeti, kako je mogoče v današnjih materialističnih časih delati s tolikim idealizmom. Orjuna spričo svojih maloštevilnih sil in velikih nalog nikdar ni razlagala v potankosti vzroke svojega idealizma. Molče in z nasmehom se je doslej vedno vračala z bojneke polja in prepustila rade volje vse trofeje ostalim. Zanj je bilo dovolj veliko plačilo zavest, da je kot organizacija poštenih in poštenjvalnih izvršila svojo dolžnost.

Tako tudi ob priliki zadnjih obče narodnih demonstracij proti zapadni sosedu. Kdor je bil na ulici tiste dni in brez predsodkov gledal enodušni izraz narodove nevolje, ta mora priznati, da je Orjuna storila za eksplozijo tega protitalijanskega razpoloženja svoj dober del. Občutili so to dobro tudi Italijani sami. Saj je pisala večina italijanskih listov, da ni potreba polagati posebne važnosti na jugoslovenske demonstracije baš radi tega, »ker so njih glavni iniciatorji ljudje okoli Orjune«.

Radić o Jugoslovenstvu.

Stipica Radić, najnadarnejši sin Hrvatske je imel priliko te dni zopet se pošteno nagovoriti. Poslušal in čudil se mu je Beograd, strmela je Ljubljana in v Veliki Luki so mu ploskali slovenski kmetje bolj, kakor še kdaj doslej svojemu voždu — Puelju.

Govorilo se je zadnje čase, da se je gospod Radić odvalil brbljati. Po molku, v katerega se je vzgreznil po izjavah o Makedoniji in velikih zaveznikih je vest izgledala skoro kot resnična. Njegov nastop in govor novinarjem pri vstopu v prosvetno ministrstvo pa je poka-

Gospodin Žerjav če se sada vjerojatno uvjeriti, da je opasno i pogriješno stvarati organizacije, koje u stanovitom momentu mogu da iznevjeru one, koji su ih stvarali i uzdržavali. Mladenačke organizacije sa ciljevima, koji nisu uvijek u skladu sa dopustivim, ne razumjevaju uvijek potrebu pritajivanja i kompromisa.

Upamo, da se bodo naši člani in čitatelji nad temi modrimi izsledki gospoda Demetrovića prav iz srca zabavali. Na te samo Demetrovičeve fantazije vredne podobe iz sani ne bomo odgovarjali, ker se nam zdi škoda papirja in tinte. Ako ne bi tako neradi tirali poklicnih novinarjev pred sodišče, bi dali g. Demetroviću na podlagi novega ti-skovnega zakona priliko, da bi tudi z dejstvi dokazal resničnost tega, »da je ljubljanska Orjuna tvorevina in šitenica dr. Žerjava«. Ker ne maramo delati kot dobri ljudje gosp. Demetroviću težkih skrbi, ga pozivamo, da javno prekliče to svojo izjavo o zadržanju Orjune pri zadnjih demonstracijah v Ljubljani. Upamo, da bo to raje storil, kakor pa jo z dokazom resnice dokazal pred sodiščem.

Čudimo se ob tej priliki le, da ni sprejel g. Demetrović že tudi primerne odgovora od strani dr. Žerjava, ki si gotovo menda prav nič ne lasti časti »ustanovitelia in zaščitnika Orjune«. Verujemo trdno, da bo izborni informirani pisec članka »Slovenije« tudi od te strani naletel na primerno lekcijo!

Za nas je vse to pisanje različnih časopisov samo znamenje, kako bolj gotove kroge naše indiferentno stališče napram sedanjim ogabnim političnim prilikam, v katerih Orjunaš nismo in tudi nikdar ne bomo iskali zmagovalnih favorik!

Sličnega mnenja je bila tudi vlada sama, ki je resno razmišljala o tem, da razpusti Orjuno. Zakaj tega ni izvršila, dosedaj še ni bilo mogoče izvedeti. Z vlado se je strinjal povsem tudi gospodin Radić. Njegovo glavno glasilo »Dom« je v številki od 11. novembra prineslo med drugim tudi sledeče vrstice:

»Ugotovljeno je povsem točno, da so priredili demonstracije v Zagrebu, Splitu in Dubrovniku predvsem Orjunaši! Dognano je tudi, da je policija delala sporazumno z Orjunaši.«

Znani so tudi napori Orjune v Beogradu, ki je hotela prirediti velik protestni meting na Terazijah proti divjanju fašistov. Le z naprom vseh sil se je posrečilo beografski žandarmeriji, da je paralizirala ta njen namen. Prišlo je pri tem celo do dejanskih spopadov. Poleg tega pa tudi nisi ostali neopaženi nastopi Orjune v Vojvodini, kjer so v Novem Sadu ob priliki protitalijanskih demonstracij pokale celo bombe. V Zagrebu je bil namestnik oblastnega čelnika Melada obsojen na 14 dni zapore zbog suma požiga italijanske tricolore.

Vse to pa so »Slovenčevemu« dopisniku iz Trsta nedolžne demonstracije Orjune! Namenoma smo molčali dosedaj o vsem tem. Sedaj pa smo morali izpregovoriti in dokazati, da pri zadnjem nastopu Jugoslavije proti Italiji, Orjuna ni igrala baš najmanjše vloge. Grešili smo sicer proti našemu glavnemu načelu »molčati«. Potrebno pa je bilo, da smo to povedali vsem, ki jim ni nikoli po volji, če že nastopimo, ali pa vsaj navidez pasivno motrimo posamezne faze v doživetih našega naroda. In to nas opravičuje!

VOJKA - čevlji in nogavice
LJUBLJANA, Krekov trg 10

toy in Slovencev, dobro označil svoj separatizem v imenu katerega misli menda uvesti tri različne sisteme šolstva v enotni in edinstveni državi.

Se bolj pa je povdaril to svoje staro separatistično stališče s poznano izjavo; o narodnem edinstvu in Jugoslovenstvu, v kateri je dejal:

»Jugoslovenskega naroda — kako to hoče Orjuna — nema. Trgovac, radnik ne zna za jugoslovenstvo. To rade nacionalističke organizacije, i to je podpuno negativan rad. U toj borbi treba, da se istupi energično.«

Poznamo gospoda ministra prosvete in velikega pisca memorandumov. Zato nas ta njegova izjava par minut po izrečenih zakletvi narodnemu edinstvu in Vidovdanski ustavi, posebno ne preseneča. Povedal je samo to, kar smo mi trdili in napovedovali že prve dni sporazuma, da je vse njegovo govorjenje in izjavljanje v prid narodnega edinstva, samo pesek v oči narodu pri sklepanju sporazuma.

Izrekel je to izjavo mirno in prevdarno! To pa radi tega, ker se dobro zaveda, da se nahaja v vladi, v kateri ne bodo delali posebnih komplikacij radi njegovih izjav. Saj te v bistvu samo overovljajo upravičenost skritih nagibov dela krila vlade, ki stoji v zelo intimnih zvezah s Srnaovci.

Zavedal pa se je ta abolirani kraljevi minister, da je v tej zemlji, kjer danes vladajo razmere, ki vodijo v neizbežno zagato še sila, ki bo imela pogum zastaviti izvrševanje njegovih nakan. Orjuna je ona, ki je danes edina res odkrita nosilnica misli o jugoslovenskem narodnem edinstvu, brez pridržkov in

Kupujmo in podpirajmo izvrstno
Kolinsko cikorijo
domači izdelek.

tajnih namenov, s katerimi so škodovali jugoslovenski ideologiji toliko razni njeni dosednji partijski apostoli. Orjuna je danes ona brana, ki kot zadnji neporušljivi zid stvorjen iz najboljših sinov tega naroda, brani mrtve straže velike ideje. Ona je sedaj edina poleg Jugoslovenskega Sokola, ki je načelo jugoslovenskega edinstva z delom pretvorila tudi v dejstvo.

In zbog tega je treba to Orjuno uničiti! Toda Orjuna mirnim srcem sprejema poziv na borbo, ki jo bo započel gospod predsednik stranke, ki se še ni otrešla Obznane. Borba ji je bila doslej še vedno le v korist in dobro. Ni si želela borbe. Prilike zanjo je za mejami mnogo več in dokaj hvalčnejše, kakor pa v sporih z lastnimi zaslepljenimi brati na umazanem forumu naših političnih prilik. Toda, če se Radiću danes kot vladodržcu hoče borbe z njo — svobodno mu. Orjuna je pripravljena že od nastopa sedanjega stanja, ko je pravilno naglasila, da bo vsak režim, ki ne bo nastopal res kot pravi nosilec ideje integralnega narodnega edinstva.

Prapor jugoslovenstva je razvit!

Orjuna ga bo branila brez oklevanja do kraja, ko bo z njim politela na mesto od kjer danes anatemizirajo njo in njeno vero. Velika je bila zmota gospoda Radića in njegovih, ko je skušal s svojim delom zrušiti za večno postavljene temelje te države. Se večja pa je sedaj, ko upa v svoji slepoti za-preti pot bodočnosti jugoslovenske ideje, ki poide preko njega in njegovih do svojega velikega cilja.

Brezkonkurenčne cene

v zimskih ulstirih, oblekah, dežnih plaščih in vsakovrstnih oblačilih

VAM NUDI

JOS. ROJINA
LJUBLJANA.

K IV. oblastni skupščini.

Vsak organizem mase zahteva periodičnega preosnavljanja, če hoče obdržati svojo prožnost in odpornost. Tudi Orjuna je podvržena temu zakonu. Njene temeljne ideje so nedotakljive, toda način širjenja in spopolnjevanja organizacije, mora odgovarjati toku časa, upoštevajoč zunanje in notranje momente, ki so v zvezi z njenim razvojem.

Iz tega vidika moramo presoati naloge IV. oblastne skupščine ljubljanske oblasti. Ona naj nam bo jasna razgledna točka v preteklost in bodočnost. Iz prve črpajmo nauke za drugo.

Dvoje delo vrši Orjuna. O enem polaga vedno vsako leto svoje račune javno, o drugem ga pa bo položila, ko bo izvršeno njej v ponos in v blagor domovine.

Lanskoletna oblastna skupščina se je vršila pod doimom skrajno napetih političnih razmer v državi. Od tega časa dalje so se dogodki vrstili z neverjetno naglico. Težka je bila naloga, ki jo je imela vršiti Orjuna v tem času, služiti narodni in državni ter ohraniti za vsakogar vidno svojo nedotakljivost. Šla pa je svojo ostro začrtano pot in ni se odmaknila od nje niti za ped. Svojo nalogo je izvršila neoporečno. V tem oziru Orjuna ni ostala nedotaknjena samo v očeh svojcev, njeno neoporečnost ji priznavajo danes tudi oni, ki tega popreje nikdar niso hoteli.

Naš pokret delimo letošnje leto v dve dobi. V dobo od skupščine do kongresa in izza kongresa. Dočim zaznamujemo v prvi nebroj lepih uspehov na vseh poljih, je nastopilo v drugi stanje, ki zahteva danes energičnih ukrepov, če hočemo odstraniti nevarnost večjih kriz. Upoštevati moramo razne momente, ki so ovirali organizacije v njihovem delovanju po kongresu. Nikakor pa ne moremo in ne smemo opravičiti nedelavnosti in nediscipliniranosti tako organizacij kot posameznikov v trenutkih, ko se je šlo za čast organizacije in druga njena bitna.

vprašanja. Tu tiči zlo globlje kot v finančni izmozganosti, tiči v nerazumevanju orjunaške ideje in orjunaške dolžnosti. V dosedanj razvojni fazi je sprejela Orjuna v svoje vrste elemente, ki bi koristili s svojo delavnostjo, tičočo zgolj v naklonjenosti, mnogo več izven nje. Poleg teh so se pojavili še drugi, ki hote ali ne hote škodujejo organizaciji.

Doslej smo ustvarjali organizacijo, ki je v bistvenih obrisih končana. Odslej pa bo potreba pričeti z delom na znotraj. Začrtani program je potreba pričeti izvajati v vse podrobnosti. Organizirane akcijske čete, uporabljati za akcije, ki bodo naciji in državi v dobro in ponos ter v izpolnitev velikih nalog, katere stavi danes nanje ves pošten svet!

Delo, ki nas čaka, je toliko, da preti nevarnost pomanjkanja pravih in nesebičnih delavcev, ki ne bodo povpraševali kako in zakaj, temveč vršili tiho in mirno svoje veliko delo, kojega veličino in pomen bo znala oceniti še zgodovina. Težka je bila borba, ki smo jo bojevali doslej. Izvojevali smo z njo svoj obstoj in bitnost, sedaj pa je naloga nas izkazati, da smo vredni, da živimo!

Danes gleda domovina boli kakor še kdaj doslej na nas in pričakuje, da bomo pokazali z dejanji to, kar smo doslej obetali in prisegli z besedami. Ozira pa se na nas neosvojen Korotan, tužna Istra in solčna Goriska s tisoč grobov naših bratov in očetov ob bistrji Soči, ki pričakujejo od nas, da vredni njihovih zgledov, dovršimo delo popolnega osvobodjenja in ujedinitvenja vseh Jugoslovenov v Veliki, bogati, srečni in zadovoljni Jugoslaviji!

R. P. V.

Radić in Italija.

Očitati nam ne more nihče, da gojimo Orjunaške kake simpatije napram gospodu Radiću. Ako je bil kdaj njegov nasprotnik in nelzprosni sovražnik potem je bila to Orjuna, s katero se je lahko samo v tej borbi vzporejal tudi g. Radić. Dosledna svojim izjavam in načelom je bila vselej po radićevski, naj si se je pojavila kjerkoli že. Brez oklevanja je šla s Stipo v boj na nož in tudi s svojo kremenito odločnostjo mnogo pripomogla k njegovemu iztrenjenju.

Prvo načelo Orjune je poštenost in viteštvo v borbi. Zvesta tej premisi je tudi takoj po izjavi g. Pavla Radića izpremenila svojo taktiko napram bivšemu mirovotvornemu republikanskemu predsedniku HRSS in pričela samo pazno motriti njegovo preobrazbo. Pripravljena vsak hip započeti iznova borbo z njim.

Kot poštena opazovalka pa je morala podati svoje mnenje tako, kakor preje k njegovim slabostim tudi k njegovim dobrim delom po izpreobrnjenju. Sicer je imela doslej

samo malo prilik kaj takega storiti, vendar bile so! Med nje spada tudi stališče sedanjega kraljevega ministra g. Radića napram Italiji, ki nam je nad vse simpatično. Poznamo njegovo zgovornost in vemo, da rad večkrat preveč pove; vemo pa tudi, da to, kar pove, resnično misli. In to nas veseli, da je imel vsaj on toliko poguma, da je dovelj jasno označil sosedom onkraj provizornih meja mišljenje celokupnega jugoslovenskega naroda v vprašanju napram veliki zaveznički Italiji.

Zato nam je naravnost nerazumljivo veselje opozicije nad težavami, ki jih ima sedaj gospod Radić z Italijo. Namesto da bi enodušno nastopila proti umešavanju Italijanov v naše razmere, ki ga zamoremo dnevno zaznamovati, pa pričakuje, da bo moral zbog tega izstopiti iz vlade. Posebno čudno je še zadržanje onega dela opozicije, ki je imela ob priliki dr. Ninčičevega odgovora na interpelacije v zadevi »Edinosti«, največ govoriti. Iz njenih vrst so padli klci na gospoda dr. Ninčiča, da je plačljivec in strahopetec, ker

je podal tako nesrečno sformuliran odgovor.

Sedaj pa zastopnik taiste grupe vlaga interpelacijo na zunanjega ministra, ker je bil g. Radić za zopet prepogumen in povedal malo več, kakor je bilo potrebno. Upoštevamo strankarsko psihologijo in mržnjo napram g. Radiću, vendar mislimo, da ni vprašanje naše znanje politike in neodrešenih bratov oni megdan, kjer je na mestu boj do poglinala! Storjen pa je bil s tem tudi zelo neljub afront proti neodrešenim bratom, kajti ti vsi enodušno odobravajo izjavo prvega aktivnega ministra Jugoslavije v osmem letu po zaslužnjem, v kateri je dal vedeti črnosrajčniški tiranom, da Jugo-

slavlja budno pazi nad njihovo usodo in da jih še daleč ni pozabila, kakor jim to ironično zatrjujejo Italijani.

Ta grupa bi storila mnogo bolje, če bi povprašala zunanjega ministra, kaj misli o zadnjih lepakih »Dalmatincem«, ki so jih nalepili 25. novembra po Trstu in v katerih obetajo fašisti z Mussolinijevimi besedami skorajšnje odrešenje »zatrpani in tolikanj preganjeni sveti Dalmatinci«. S tem bi storila uslugo skrbečemu narodu v Dalmaciji in pokazala z dejanji, da ji je v resnici blagor države in nacije nad vse, ne pa samo tedaj, kadar se krije to z njenimi političnimi špekulacijami.

Naš pokret.

Brat Marko je soglasno izvoljen Velikim čelnikom. Orjunaški čelniki čakajo njegovih ukazov!

Maribor. 22. t. m. se je vršila v Mariboru širša seja O. Č. O., katere so se udeležili vsi baonski komandanti, četni komandiri in glavarji cele oblasti. Po otvoritvenem pozdravu br. oblastnega čelnika dr. Irgoliča se oglašajo besedi br. oblastni predsednik dr. Šnuderl, ki pojasni politični položaj in razloži program bodočega dela četniških sekcij. Po poročilih baonskih komandirjev o stanju podrejenih baonov, katero je zadovoljivo, se preide na dnevni red in se doseže v vseh aktualnih vprašanjih popolno soglasje glede reorganizacije Č. S., finančne akcije, sanitetne službe in dela v bodočem letu. Končno se sklene nujno predlagati direktoriju, da čim prej skliče glavni četniški odbor ter imenuje velikega čelnika.

Orjuna Šiška priredi dne 7. decembra t. l. v restavraciji »Bellevue« čajanko. Sporede objavimo.

Orjuna Maribor, Studenci in Tezno. Dne 29. t. m. obvezna večerja za vse četnike omenjenih organizacij. Zbor ob 14. uri v »Narodnem domu«. — Dne 30. t. m. se vrši bakljada v prazno praznika Ujedinitvenja. Zbor za vse člane ob 19. uri na Trgu svobode v civilu z znakom. — Dne 1. decembra ob 9. uri dopolne obvezen zbor za vse člane v kroju.

Baonski komandir. Mesna Orjuna Zagorje ob Savi priredi v nedeljo, dne 29. novembra t. l. točno ob 15. uri članski sestanek pri g. Ivanu Bregariju na Izlakah. Ker je sestanek zelo važen, poziva odbor, da se članstvo istega polnoštevilno udeleži. — Dne 1. de-

cembra 1925 priredi tukajšnje Sokolsko društvo proslavo »Ujedinitvenja« s telovadnim nastopom. Mesna Orjuna poziva vse članstvo, da se te proslave polnoštevilno udeleži. Zdravo! — Odbor.

Orjuna Št. Jakob-Krakovo-Trnovo naznanja tužno vest, da je v nedeljo, dne 22. t. m. spremila na zadnji poti svojega zvestega člana, čelnika in jugoslovenskega dobrovoljca brata Čeboklija. Spreveda se je udeležilo mnogo njegovih prijateljev, Orjuna v civilu in v kroju s praporom, pod katerega je pokojni pripadal in katerega je v zadnjih izdihljajih v duhu poljubljaj. Orjuna mu je poklonila krasen, svež venec z jugoslovensko trobojnico z napisom: »Zadnji orjunaški pozdrav Orjuna Št. Jakob-Krakovo-Trnovo«. Lahka mu zemlja jugoslovenska!

Orjuna Celje proslavi dan Ujedinitvenja 1. decembra ob 8. uri zvečer v »Narodnem domu« z akademijo. Na sporedu je dram. vizija »Koroški sen«, deklamacije, petje, skupne in prosta zabava. Vabimo vse!

Trbovlje. V nedeljo, dne 29. t. m. popoldne ob 4. uri se vrši v mali dvorani »Sokolskega doma« članski sestanek, ki je za vse članstvo obvezen. Tokrat se ga tudi gotovo udeleži br. oblastni predsednik inž. Marko Kranjec. — Na željo članov rudarjev priredi Orjuna Trbovlje v nedeljo, dne 6. decembra t. l. v »Sokolskem domu« proslavo sv. Barbare, združeno z zabavo. Pričetek ob 6. uri zvečer. Igra šramelj. Vstopnina 5 Din. Druge podrobnosti razvidne iz lepakov. — Odbor.

Kronika.

POZIVAMO VSE ČLANE IN SOMIŠLJENIKE, da nam nemudoma javijo vse one zavode in podjetja, ki bodo imela zaposleno osebo tudi na državni praznik dne 1. decembra. Oblastni odbor.

Zopet eden! Tako smo vzklili vsi, ki smo čitali o usodi dobrovoljca Čeboklija. Vprašanje je samo: Kako dolgo še? Kako dolgo naj prosijo kruha v svoji državi in naj životarijo ob pihih plačah oni, ki so to državo gradili? Kako dolgo naj stradajo oni, ki so se bili v Dobruži, na solunski fronti, v Sibiriji in drugod? Kako dolgo naj prosijo oni, ki so šli skozi ječe, mloščine, one magnate, ki so živeli že prej od mize bogatih tujih gospodov, ki so se jim ti uprli? Kako dolgo naj trpe še oni, ki so se žrtvovali za druge v tej državi, kjer je stih in presitih toliko ljudi, ki so si nagrabili karijer in bogastva iz njihovih žrtvev. Kako dolgo še? Eden izmed njih.

Službe išče Slovenka iz zasedenega ozemlja, ki je z odliko izvršila ljubljanski licej in prakticirala že v posojilnici. Obvlada poleg slovensčine, nemščine, laščino in srbohrvaščino. — Ore tudi kot vzgojiteljica.

Tovarna »Zlatorog« v Mariboru izdeluje poleg mila »Zlatorog« tudi »Tri«-sodo, za katero dela veliko reklamo. To je povsem v redu. Nikakor pa ne moremo razumeti, kako si naj razlagamo to, da priobčnje v naših listih klišeje originalnih »Tri«-soda zavojčkov z italijansko-slovenskim besedilom. Menda ne bo potreba zopet odločnega nastopa, da se bo ta nerazumljiva nemarnost odstranila iz naših listov.

Poznamo tovarno »Zlatorog« in vemo, da si lahko brez težjih posledic omisli slovenske klišeje. Klišeje »per ammolare i paruni« pa naj nemudoma pošlje v črno Italijo, kjer so zelo potrebni »Tri«-sode, da jim malo obeli duše in telesa!

Zastopnika lesne firme »Arbor« sta se pretekli teden oglašila pri nas in decidirano izjavila, da ni nikdar nihče od firme ukazal posetiti službenec recepcijo pri italijanskem konzulatu. To izjavo jemljemo z veseljem na znanje in jo tudi zvesti obljubi v zadnji številki objavljamo v vednost naši javnosti.

Omentli moramo ob tej priliki, da je eden uslužbencev te firme, g. Gruden, brez njene vednosti, po objavi italijanskega konzulata v ljubljanskih časopisih zaprosil istega za vabilo. Izrekel se je pri tem, »da se ne ve kaj še bo«. Mi k tej njegovi pripombi, ki menda cika na Italijo pripominjamo samo to, da že sielarno de v osnovni šoli dobro ve, kaj da bo! Gospodu Grudnu pa svetujemo, da gre morda povprašat gospoda Mussolinija, kaj da bo. Pri tem bo napravil tudi zelo pametno, če ostane sploh pri njem.

PLAČILO DOMOVINE.

Nesebičen borec za jugoslovensko svobodo nikdar ni pričakoval posebnih nagrad za svoje delo. Hotel je svobodno zemljo, je delal, trpel in krvavel. V tej svobodi, za katero je umiral in nikdar upal po končanem delu počivati in stavliti zahtevo, da v miru uživa zasluženo sad svojega trpljenja. In kdo bi končno mogel poplačati vse neštete muke, ki jih je prestopal bodisi na

OSTANKE

českega in angleškega sukna za moške obleke, damske kostume in plašče po 250 do 320 m dobiti po neverjetno nizki ceni, in sicer od 250 Din naprej v razpošiljalnici

Josip Ivančič, Ljubljana

Miklošičeva 4, nasproti frančiškanske cerkve.

Oglejte si izložbe!

Prepričajte se!

bojni poljani ali v grobnici živih — internatih. Z uresničenjem svojih sanj, z vstajenjem Jugoslavije je stopil v vrsto drugih državljanskih ter pričel graditi zopet svoje lastno ognjišče, ki mu je bilo uničeno med svetovnim požarom. Pri tem delu je slavil na domovino iste zahteve kot oni, ki ni nikdar sodeloval pri gradnji skupnega doma. Zahteval je, da mu da vsakdanji kruh, ki ga li plača s svojim poštenim delom, zahteval je samo drobtino onega, do česar je imel pravico, da nahraniti sebe, ženo in deco. Dočim je imela domovina kruha v izobilju za vse pred in medvojne narodne pijavke, je pustila in pustil še danes umirati v bedi svoje najboljšie sinove. Lansko leto Merlak, pred njim in za njim vrsta drugih, zaključena z br. Čeboklijem. Visti li v resnici nad nami prokletstvo narodne sramote, katerega se ne moremo otrestiti? Ne pridejo oni, ki vodijo usodo naše zemlje vsikdar do spoznanja, da so jim hrbenica jugoslovenski nacionalisti, ki so se stavili v najtežjih trenutkih v službo domovine? Je li potreba za to posebne bistrovitosti?

Pokojni brat A. Čebokli je vstopil 1. 1916. v odrede jugoslovenskih

Razmnoževalne aparate.

THE REX CO., Ljubljana.

dobrovoljcev. Boril se je na solunski fronti. Ujet od Avstrijcev je bil obsojen na smrt. Stojče že pred izkopanim grobom je bil pomiloščen v zadnjem trenutku ter obsojen na večletno ječo po končani vojni. Po raznih ječah in pozneje »Strafbataljonih« je prestopil mnogo trpljenja ter pričakal osvobodjenje v Vladimir Wolinski. Po prevratu se je naselil v Ljubljani in delil z drugimi dobrovoljci usodo — bedo in zapostavljanje. Vse od bučnih razmer strd duševno in telesno, je odšel prostovoljno v smrt. Svoj poslednji blagoslov je dal svoj družini in Naciji! Slava njegovemu spominu!

Pazite, da ne bodete prevarani! Radi nešteti zamenjav, ki se dogajajo, zahtevajte pri trgovcih razločno le milo »GAZELA«! Ponaredbe odklanjajte!

ZRNA.

BOGAT DAR.

Italijanski kralj, italijanska kraljica, princezinja Jolanda, Maialda, Ivanka in Marija so tudi dali svoj obven na oltar domovini v prid odplačila dolarskega posojila v Ameriki, in sicer vsak po 5 dolarjev in to za pet let. Pravijo, da je italijanski kralj majhen.

Kdor želi imeti

res dobro SUKNJO ali RANGLAN iz krasnega in prvovrstnega blaga najmodern. krojev, jih dobi samo pri tvrdki

Fran Lukić -- Pred škofijo 19.

RESTAVRACIJA

LJUBLJANSKI DVOR

najmodernejše urejena in oskrbovana. Izborna kuhinja. Najboljša domačina. Inoz. vina. Pristni teran. Vsek dan morske ribe.

Vse dobre lastnosti, ki jih zahteva gospodinja pri pranju od izvrstnega mila, ima Zlatorog milo. Velika čistilna moč in izvanredna izdatnost mila napravijo v najkrajšem času iz umazanega perila snežnobel, dišeč zaklad!

Zato zahtevajte le ZLATOROG milo!

Učiteljska tiskarna v Ljubljani

je najmodernejše urejena ter izvršuje vsa tiskarska dela od najpreprostejšega do najmodernejšega. — Tiska šolske, mladinske, teposlovne in znanstvene knjige. Ilustrirane knjige v eno ali večbarvnem tisku. — Brošure v malih in tudi največjih nakladah. Časopise, revije, mlad. tiste.

Okusna oprema. Ilustrir. katalogov, cenikov in reklam. listov. Lastna tiskarna šolskih zvezkov.

Solski zvezki za osnovne in srednje šole

Risanke, dnevniki in beležnice.

Prosvetna politika g. Stipice. Iz Beograda nam javljajo o prvem ukrepu novega prosvetnega ministra. Na vseh konservatorijih, jav-

nih in zasebnih šolah se ukine klavirski in violinski pouk ter se uvede tamburica. Vest še ni potrjena.

Velezalogo pohištva, tapetniških izdelkov, žime in morske trave priporoča trdka **PETER KOBAL, KRANJ.** Podružnica: Ljubljana - Kolizej.

JOSIP ROSENBERG

MARIBOR, Slovenska ul. 1

Umetni mlin, trgovina zemaljskih proizvoda i brašna.

Menjalnica žita u mlinu
Jezdarska ulica šte. 1.

Najmodernejši damski klobuki po najnižjih cenah. Popravila, prekrojenje, spatri oblike. se priporoča **E. DJUKANOVIČ** Sv. Petra c. 27. Poleg Hotela "Tratnik"

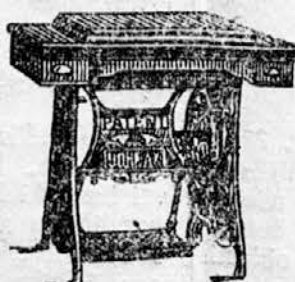
Osebo izbrane
ravno kar došle
NOVOSTI!

MODNI SALON

Oglejte si izložbo
klobukov! — Cene
nižje, dobro blago
— Popravila
točno in ceno.

STUCHLY-MAŠKE

PERILO moško, žensko, dečje, namizno in posteljno,
OPREME za neveste in dojenčke,
PERJE IN PUH kupite ceno in dobro pri
C. I. HAMANN, LJUBLJANA, MESTNI TRG 8.

Gospodinje, šivilje, obrtniki!

Dosedaj neprekosljivi

KÖHLER šivalni stroji
z desetletnim jamstvom

se doba v najmodernejših oprelih za
redbino, šivilje, krojače, čevljarje pri trdki

IVAN AUERHAMMER, Ljubljana, Kolodvorska ul. 3.

Z moderno vezenino
v mizni vlogi pod steklom.

Prodaja se tudi na obroke.

Naročajte „Pobedo“!

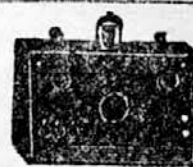
Parna pekarna
Jean Schrey nasl.

JAKOB KAVČIČ
LJUBLJANA

naznanja, da ima
dnevno večkrat
sveže in priznane
najboljše pecivo.

Telefon šte. 158.

RADIO
aparati.

RADIO
materijal.

Ta aparat stane 750 Din.

Sprejem vseh evropskih postaj zasiguran.
Elektromaterijal, motorji, svetiljke.

PO CENI! **ELEKTRO-COMPAGNY** PO CENI!
d. z. o. z.

Ljubljana, Sv. Petra cesta 25.

ING. DUKIČ IN DRUG

GRADBENO PODJETJE

LJUBLJANA
BOHORIČEVA ULICA 24

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem javljamo
tužno vest, da je naš preljubljeni soprog, oče, brat,
tast itd., gospod

Anton Pogačnik

posestnik, bivši župan itd.

v ponedeljek ob tri četrt na dve popoldne v starosti
53 let, previden s sv. zakramenti, nenadoma v Gos-
podu zaspal.

Pogreb dragega pokojnika se je vršil v sredo,
25. t. m. ob 3. uri popoldne iz hiše žalosti, Celovška
cesta št. 84, na pokopališče k Sv. Križu.

Sv. maše zadušnice so se brale v različnih
cerkvah.

Ljubljana, Šiška, 27. novembra 1925.

Žalujoči ostali.

ZAHVALA.

Za mnogobrojne izraze iskrenega sočutja, ki
smo jih prejeli povodom smrti našega nepozab-
nega soproga, očeta, brata, strica, svaka, tasta,
gospoda

ANTONA POGAČNIKA

posestnika, bivšega župana itd.

za poklonjene krasne vence in cvetje, za nadvse
častno udeležbo pri pogrebu, osobito čč. du-
hovščini, gg. Kmetijske posojilnice, požarni brambi
in vsem dragim znancem in prijateljem, ki so
pokojnika spremili na njegovi zadnji poti, se
najlepše zahvaljujemo.

LJUBLJANA VII, dne 28. nov. 1925.

Žalujoči ostali.